

СОБОРНОЕ ПОСЛАНИЕ

НА СВАТАГО АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА ПЪРВА.

ПАВЪЛЪ савѣтникъ на Бога и Господа Исуса Христа, на дванадесете колѣна които са разсѣани, (жееле) да се радватъ.

2 Имайте за голѣма радость, братіе мой това, когато впадате въ различни искъшенія.

3 Поже знаете, защо искъшеніе то на вашата вѣра производи терпѣніе:

4 Я терпѣніе то требва да има дѣло то (свое) совершенно, за да еждете и вые цѣли и совершени въ сичко безъ никаковъ недостатокъ.

5 Яко нѣкой отъ васъ е wskъденъ отъ премъдрость, да проси отъ Бога който дава на сички те простъ безъ да гледа на

лице, и не оукорава (никого), и ще да му се даде.

6 Да проси обаче съ вѣра, и отнюдъ да се не съмнѣва: защото който се съмнѣва, подобенъ е на морски те волны, които вдигатъ и вѣхатъ ги на самъ на тамъ вѣтрища та.

7 Таковъ человекъ да не мысли че ще да приеме нѣщо отъ Бога.

8 Двоеменъ человекъ, неправенъ е въ сички те свои пштища.

9 Сиромахо братъ да се хвали съ высоко то си достоинство.

10 Я богатъ со смиреніе то си, защото ще да преjde, като цвѣто на трава та.

11 Защото вгрѣха слънце то со зной и изсъши трава та, и цвѣто и отпадна, и красота та